

ИЗВЕШТАЈ ДЕЛЕГАЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О УЧЕШЋУ НА
КОНФЕРЕНЦИЈЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О ПРОМЕНИ КЛИМЕ, 26. НОВЕМБАР -7.
ДЕЦЕМБАР 2012. ГОДИНЕ, ДОХА, КАТАР

I. Уводне напомене

Одржавање Конференције Уједињених нација о промени климе у Дохи (у даљем тексту: Конференција) било је предвиђено за период 26. новембар - 7. децембар 2012. године у Дохи, Катар. Иако је завршетак Конференције био предвиђен за 7, услед неусаглашених ставова, Конференција је званично завршена 8. децембра 2012. године.

У оквиру Конференције, одржано је 18. заседање Конференције држава чланица Оквирне конвенције УН о промени климе (у даљем тексту: COP18), 8. заседање Конференције држава чланица Кјото протокола (у даљем тексту: COP/MOP8), 37. заседање Помоћног органа за науку и технологију (у даљем тексту: SBSTA) и 37. заседање Помоћног органа за имплементацију (у даљем тексту: SBI), као и други део 17. заседања „Ad Hoc” радне групе за утврђивање наредних обавеза земаља уговорница из Анекса I, у оквиру Кјото протокола (у даљем тексту: AWG-KP), други део 15. Заседања „Ad Hoc” радне групе за акције дугорочне сарадње, у оквиру Конвенције (у даљем тексту: AWG-LCA) и други део 1. заседања „Ad Hoc” радне групе за ефикасне акције Платформе из Дурбана (у даљем тексту: ADP).

Рад Конференције одвијао се кроз пленарне седнице, састанке контакт група, „spin-off” група и неформалне консултације.

Основни циљ Конференције био је обезбеђивање континуитета у борби против климатских промена, с обзиром да одредбе Кјото протокола завршавају са 31. децембром 2012. године. Узимајући ово у обзир, као и досадашње одлуке у оквиру преговарачког процеса, од Конференције се очекивало да доведе до доношења одлука по питању: амандмана на Кјото протокол, који би обезбедио/ли други обавезујући период од 2013. године, престанка рада AWG-LCA и AWG-KP чиме би се обезбедио комплетан мандат и ефикасан наставак рада ADP, као што је договорено на Конференцији у Дурбану 2011. године, и плана конкретних активности које ће довести 2015. године до усвајања правно обавезујућег документа који ће почети да важи од 2020. године.

Иако свега пар месеци пре истека важења Кјото протокола и без јасне визије о активностима и обавезама у периоду од 2013. до 2020. године, Конференцију је обележио спори напредак у усаглашавању ставова и доношењу одлука и очигледан недостатак осећаја хитности за утврђивање истих. Потврда овоме је и назнака појединих држава чланица, већ током првих дана Конференције, да ће за доношење одлука бити потребна интервенција министара, током дела Конференције на министарском/високом нивоу.

У прилог неопходности усаглашавања ставова и доношења поменутих одлука свакако је и извештај Међународне агенције за енергетику који показује да је 2011. година била година са највећим икада забележеним емисијама гасова са ефектом стаклене баште (у даљем тексту: ГХГ).

Од самог почетка Конференције као једно од кључних питања у смислу доношења коначних одлука, а нарочито у погледу завршетка мандата AWG-LCA, од стране земаља у развоју под Конвенцијом, постављало се питање обезбеђења финансијске помоћи земљама у развоју у периоду 2013 - 2020. година. Такође, значајно је било залагање, одређеног броја земаља пре свега тзв. BASIC земље (Бразил,

Јужноафричка Република, Индија и Кина) да земљама које нису чланице Кјото протокола и које неће прихватити правно обавезујуће смањење емисија ГХГ у другом обавезујућем периоду треба ускратити право на коришћење Механизма чистог развоја (CDM механизам).

На Конференцији је учествовало преко 9,000 учесника, укључујући 4 356 представника Влада, 3 956 представника УН тела и агенција, међународних организација и организација цивилног друштва, као и 683 представника медија.

На Конференцији је учествовала делегација Републике Србије у саставу:

- за шефа делегације:

Владан Здравковић, државни секретар, Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине;

- чланови делегације:

1. Данијела Божанић, шеф Одсека за климатске промене, Министарство енергетике, развоја и заштите животне средине;

2. мр Саша Март, први саветник у Одсеку за људска права и заштиту животне средине, Министарства спољних послова.

II. Резултати Конференције

1. Ток Конференције

Конференција 2011. године одржана у Дурбану, Јужноафричка Република, довела је до усвајања „Сета одлука из Дурбана“ који укључује, између осталог, прихватање другог обавезујућег периода Кјото протокола од 1. јануара 2013. године, као и усвајање новог правно обавезујућег документа, не касније од, 2015. године, који ће ступити на снагу 2020. године. Међутим, после Конференције у Дурбану остала су отворена бројна питања која је требало решити на Конференцији у Дохи, а како би ове одлуке постале оперативне.

Међу њима најзначајнија су питања дужине трајања другог обавезујућег периода Кјото протокола (5 или 8 година), начини постизања ефикаснијег смањења емисија ГХГ како би се пораст температуре на глобалном нивоу задржао испод 2°C, односно правна структура и садржај документа који ће бити усвојен, не касније од, 2015. године. У циљу дефинисања правне структуре и садржаја овог документа у Дурбану је основана нова „Ad Hoc“ радна група за ефикасне акције Платформе из Дурбана, којој су основа за рад одлуке и договори постигнути под AWG-LCA.

Конференцију у Дохи, иако свега пар месеци пре истека важења Кјото протокола и без јасне визије о активностима и обавезама, пре свега, у периоду од 2013. до 2020. године, обележио је спори напредак у усаглашавању ставова и доношењу нацрта одлука које би биле политички потврђене током дела Конференције на министарском/високом нивоу и усвојене до званичног датума завршетка Конференције, 7. децембра 2012. године.

Од самог почетка Конференције као једно од кључних питања у смислу доношења коначних одлука, а нарочито у погледу завршетка мандата AWG-LCA, од стране земаља у развоју под Конвенцијом, постављало се питање обезбеђења финансијске помоћи земљама у развоју у периоду од 2013 до 2020. године. Истовремено, индустријски развијене земље на челу са САД и Јапаном заузеле су став да нема разлога за доношење ове одлуке у Дохи, нити да она на било који начин условљава завршетак мандата AWG-LCA. Наводећи да ће висину финансијске помоћи

одрживати ниво постигнутог договора по другим питањима, односно пре свега спремност држава у развоју да смањују своје емисије ГХГ. ЕУ је поновила спремност обезбеђења финансијске помоћи после 2012. године и наставка рада на проналажењу начина за повећање расположивих средстава у ову сврху, а до 2020. године.

Генерално, присутан је био и став да је свакако потребно завршити рад AWG-LCA у Дохи, а да се нерешена питања из мандата ове Радне групе могу пренети на друга тела Конвенције.

На почетку Конференције, између осталог кроз извештај Одбора Адаптационог фонда, исказана је и забринутост о судбини даљег финансирања пројеката прилагођавања на измењене климатске услове (адаптације), с обзиром на цену јединице смањења емисија ГХГ из пројеката Механизма чистог развоја одакле се средства за овај Фонд превасходно обезбеђују. У овом контексту значајно је поменути и „захтев“ Одбора Механизма чистог развоја (CDM Одбора) о дефинисању судбине овог механизма Кјото протокола, у периоду после 2012. године.

Такође, значајно је било залагање, одређеног броја земаља, пре свега BASIC земље (Бразил, Јужноафричка Република, Индија и Кина), да земљама које нису чланице Кјото протокола и које неће прихватити правно обавезујуће смањење емисија ГХГ у другом обавезујућем периоду треба ускратити право на коришћење Механизма чистог развоја (CDM механизам).

Већи део земаља у развоју, организованих у преговарачку групу Г77 и Кина (која броји 132 државе чланице), задржао је став да одлуке морају бити засноване на основним принципима Конвенције, пре свега принципима једнакости и заједничке али диференциране одговорности, наглашавајући забринутост спорим напретком рада AWG-LCA, нарочито по питању адаптације, трансфера технологија и јасне одлуке о обезбеђењу финансијских средстава за период 2013 - 2020. година. Истовремено, одређени број земаља у развоју (на челу са Аргентином, Боливијом, Венецуелом, Индијом, Кином, Кубом, Садујском Арабијом и Филипинима) нагласио је да је услов за успешан завршетак Конференције, пре свега, прихватање обавезе смањења емисија ГХГ од 1. јануара 2013. године од стране индустријски развијених земаља (земаља у статусу Анекс I под Конвенцијом) које су и које нису чланице Кјото протокола.

С друге стране део индустријски развијених земаља, на челу пре свега са ЕУ, успех Конференције оценио је усвајањем новог договора са правно легитимним обавезама за све државе чланице до 2015. године, повећањем амбиција смањења емисија ГХГ до 2020. године и завршетком мандата AWG-LCA у циљу ефикасног наставка преговарачког процеса под ADP. ЕУ је, поред Аустралије, поновила своју спремност за прихватање обавеза у другом обавезујућем периоду, док су Јапан, Канада, Нови Зеланд, САД и Русија поновиле став да, иако се њихове земље неће придружити другом обавезујућем периоду оне ће наставити са доприносом смањењу емисија ГХГ, као и до сада.

Са аспекта нових иницијатива, међу најзначајнијим је предлог ЕУ, подржан од Исланда, Швајцарске и Чилеа, који се односи на улогу жена у процесу одлучивања под Конвенцијом. Истовремено, ово је један од ретких предлога у овиру преговарачког процеса који је наишао на подршку свих држава чланица Конвенције. Оваква подршка довела је до релативно лаког, и међу првима, усвајања одлуке о промоцији и већем учешћу жена у телима Конвенције и Кјото протокола. Усвојена је одлука којом се позивају државе чланице да у већој мери номинују жене у тела под Конвенцијом и Протоколом, као и да у организовању званичних делегација, државе воде рачуна о заступљености жена.

Значајно је поменути и Предлог амандмана на члан 15. Конвенције, који је поднела Русија, а којим се тражи периодична ревизија листе земаља Анекса I и II (државе у статусу Анекс II имају обавезу обезбеђења финансијске подршке), као и Предлог амандмана на чланове 7. и 18. Конвенције, који је поднео Мексико, подржан од Папа Нове Гвинеје и Колимбије, за дефинисање јасне процедуре доношења одлука у случају изостанка консензуса.

Разматрање ових, као и питања Прототипа регистра и мониторинга, извештавања и верификације домаћих NAMAs, националних комуникација, двогодишњег извештавања, развоја и трансфера технологија, квантификованих обавеза смањења емисија ГХГ, финансирања, двогодишњег извештавања, и слично после пленарних заседања настављено је кроз контакт групе, „spin-off“ групе и неформалне консултације.

Ови преговори довели су до усвајање одлуке по питању Прототипа NAMAs регистра којом се позивају земље у развоју да, у складу са својим могућностима, поднесу идентификоване NAMAs, као и да ће потпуно оперативан прототип регистара бити израђен до априла 2013. Истовремено, позване су државе чланице да до наредног заседања, у мају 2013. године, доставе евентуалне коментаре на овај прототип, а како би интернет регистар започео са радом, минимум, два месеца пре следеће Конференције.

Одлука о почетку припреме Упутства за мерење, извештавање и верификацију NAMAs финансираних из националних средстава (домаће NAMAs) одложена је за следећи састанак, а како би исто било израђено до следеће Конференције. Државе чланице позване су да своје виђење овог Упутства доставе Секретаријату до 25. марта 2013. године. У основи договорено је да ово Упутство буде генерално и да буде засновано пре свега на постојећим системима мерења, извештавања и верификације у државама чланицама.

Значајно је да су очекивања била да ће на овој Конференцији бити до краја завршена и усвојена форма регистра у коју ће државе чланице достављати своје NAMAs, као и Упутство за мерење, извештавање и верификацију NAMAs.

Истовремено, усвајање одлуке о продужетку мандата Консултативне групе експерата за Националне комуникације не-Анекс I држава чланица остало је отворено до самог краја Конференције. Међу главним проблемима за усвајање ове одлуке били су различити ставови по питању броја чланова ове групе (предложено повећање са 24 на 26 и 28 и од представника држава чланица не-Анекс I, не-Анекс I Источно-европске групе, којој припада и Р. Србија и Анекс I), као и техничких захтева које морају да испуњавају номиновани за рад у овој групи.

Са аспекта националних комуникација, уопште, одлука садржи информацију да је, закључно са 1. децембром 2012. године, Секретаријату Конвенције поднесено 141 првих, 81 других, 3 треће и 1 четврта национална комуникација, док се очекује да ће 17 не-Анекс I држава чланица поднети своје друге националне комуникације до краја 2013. године.

Релеватни нацрт одлука у области двогодишњег извештавања, такође усвојен на крају Конференције, изражава потребу за финансијском и техничком помоћи државама у статусу не-Анекс I, али и информацију да је, закључно са 1. октобром 2012. године, упућено свега четири захтева ГЕФ-у за добијање финансијских средстава за израду истих. Узимајући ово у обзир постављено је питање испуњења обавезе подношења Првог двогодишњег извештаја закључно са 1. јануаром 2014. године. Наглашено је да за израду Првог двогодишњег извештаја треба користити „UNFCCC Упутство за припрему двогодишњих извештаја за земље у развоју“.

Основни проблем за усвајње ове, као и одлука о мандату Косултативне групе експерата и саставу, модалитетима и процедурама у оквиру система Међународних консултација и анализе заправо су били различити ставови о начину техничке анализе Двогодишњих извештаја, односно да ли исту треба да врши Косултативна група експерата, потпуно нови тим експерата искључиво са овим мандатом или тим састављен од ове две опције. У циљу наставка оперативног рада Консултативној групи експерата мандат је продужен за још једну годину, при чему је одлучено да ће се разматрање ових питања наставити на следећем редовном састанку SBI, у мају 2013.

У области технологија, између осталог, одлучено је да ће УН Програм за животну средину (УНЕП) бити домаћин Центар за технологије, у периоду од првих пет година, са могућности продужетка. Доношење потпуне одлуке којом се операционализује рад Центра успорили су преговори о броју чланова Саветодавног одбора, али је на крају одлучено да ће овај одбор имати 16 чланова именованих представника држава чланица.

Преговори у оквиру AWG-LCA праћени различитим ставовима по питању адаптације, финансирања, трансфера технологија и јачања капацитета од почетка су указивали да ће највећи дао ових питања бити политички разрешен, односно током дела Конференције на министарском нивоу. Преговори о финалном тексту одлуке којим би се завршио мандат ове групе вођени су у оквиру контакт група, „spin-off“ група и неформалних консултација, који нису довели до значајног напретка у усаглашавању ставова. У циљу убрзавања процеса постизања договора на техничком нивоу преговори су настављени на основу текста одлуке председавајућег AWG-LCA, припремљеног на основу ставова држава по кључним питањима. Ипак, овај текст, по оцени највећег броја земаља у развоју није у потпуности и на избалансирани начин уврстио позиције свих земаља, као ни свих питања. Ове државе нагласиле су недостатак конкретних акција по питању адаптације, финансирања, трансфера технологија и јачања капацитета у тексту председавајућег, а као кључног предуслова за закључење рада AWG-LCA. Истовремено, према ставу највећег броја индустријски развијених земаља успостављање Комитета за адаптацију и Комитета Зеленог фонда наведено и у тексту председавајућег представља значајан помак и даје изједначеност свим областима релевантним за завршетак мандата ове групе.

По питању доношења одлуке о другом обавезујућем периоду разматран је текст Нацрта одлуке амнадмана на Кјото протокол састављен од низа различитих опција, изражавајући ставове различитих земаља, по питању дужине другог обавезујућег периода, могућности коришћења флексибилних механизма и одлуци о престанку мандата AWG-KP. Одређени помаци по питању законодавног оквира за наставак другог обавезујућег периода су постигнути, док су остала кључна питања остала потпуно нерешена до министарског дела Конференције.

Паралелно са процесом преговора под окриљем AWG-LCA и AWG-KP одржана су и заседања и округли столови ADP. Пленарно заседање обележила је напомена председавајућег овом Радном групом и једног дела земаља, на челу са ЕУ, да ADP није место на коме треба започети изнова преговоре, нити приспитивати основне принципе Конвенције, већ место на коме треба објединити договорене наредне кораке и обезбедити моментум за политичко усвајање договора 2015. године. Рад ове групе настављен је кроз округле столове на којима су државе чланице износиле своја виђења укључења националних оконости и различитих обавеза у нови правно обавезујући документ, као и принципа и могућности јачања Конвенције, услова за прихватање и ефикасно укључење и спровођења новог правно обавезујућег документа од стране свих држава чланица, али и могућности и начина ефикаснијег смањења глобалних емисија.

Истовремено, спори развој преговора и постизање конкретних резултата под окриљем AWG-KP и AWG-LCA, током прве недеље прегова, доводио је у сумњу постизање конкретних ADP закључака и одлука. Услед оваквог тока Конференције многе државе чланице предлагале су одржавање додатног састанка почетком и припрему детаљног распореда састанак ADP за 2013. годину.

2. Закључци Конференције

Прва недеља преговора, на техничком нивоу, евидентно, је указивала на потребу значајног политичког ангажовања и усаглашавања претходно поменутих ставова током дела Конференције на министарском/високом нивоу, а како би одлуке од значаја за даље спровођење Конвенције биле усвојене од стране Конференције (COP 18 и CMP 8). У овом контексту значајно је поменути да су током министарског дела Конференције, а с обзиром да се као кључно питање наметнуло питање обезбеђења финансирања, организовани и отворени састанци, као и консултације министара и шефова делегација по овом питању. Такође, значајна је и најава УН Генералног секретара, Ban Ki-moon-а, да ће 2014. године организовати састанак светских лидера и министара финансија како би помогао завршетку рада и доношењу новог правно обавезујућег документа 2015. године.

Преговори на министарском/високом нивоу довели су до усвајања пакета од 39 одлука, под званичним називом „Климатски портал из Дохе” (“Doha Climate Gateway”). О тежини ових преговора, иако и на највишем политичком нивоу, говори и чињеница да је Конференција завршена 8. децембра, иако је њен званични завршетак био планиран за 7. децембар 2012. године. Овај Пакет одлука укључио је, између осталих, одлуку о амандману на Кјото протокол којим је потврђен други обавезујући период, чиме је званично окончан рад AWG-KP. Такође завршен је и мандат AWG-LCA, с тим што су нерешена питања пренета на ADP и друга тела Конвенције.

По питању финансирања према једној од одлука из „Климатског портала из Дохе”, након министарског дела Конференције, договорено је да ће питање дугорочног финансирања бити разматрано и у наредних годину дана. Затражено је од Републике Кореје да што пре успостави законодавне и административне аранжмане за функционисање Зеленог климатског фонда, у циљу што брже операционализације истог, а као кључног фонда за обезбеђење финансијских средстава за земље у развоју. Такође, позване су индустријски развијене земље да доставе своје планове обезбеђења финансијских средстава за земље у развоју, што пре буду у могућности.

По питању Механизма чистог развоја Конференција је одлучила да ће се о евентуалним изменама у процедурама и модалитетима разматрати на следећој Конференцији, која ће бити одржана 2013. године и позван је CDM Извршни одбор да ради на скраћивању процедуре одобрења пројеката, тако да период између пријема захтева за одобрење и давања мишљења буде, не дужи, од 15 дана. Чиме је наставак овог механизма потвршен, али не и детаљи у вези њега.

Део одлука из Пакета из Дохе позива све државе чланице Конвенције да уложе напоре како би повећале предложена и очекивана смањења емисија ГХГ, тако да пораст глобалне температуре остане испод 2°C. Одлука Конференције уважава различите могућности држава, у зависности од њихових специфичности и заједничке али диференциране одговорности, али и доступности технологија, финансијских средстава и постојећих капацитета. Према одлуци Конференције позивају се индустријски развијене земље да хитно реагују по овим питањима, нарочито у контексту повећања својих циљева смањења емисија. Предлози смањења емисија ГХГ индустријски развијених земаља, као и поднешене NAMAs земаља у развоју биће

разматрани током 2013 и 2014. године. Што се тиче анализе и разматрања NAMAs, примарни циљ истих је обезбеђење финансијских и технолошких, али и потреба јачања капацитета, укључујући и оне за саму иденитификацију и припрему NAMAs.

Са аспекта другог обавезујућег периода, као једног од кључних питања ове Конференције, усвојена одлука о истом подразумева амандман на Кјото протокол, којим је укључено 34 држава (од којих су 28 државе чланице Европске уније) које су добровољно прихватиле обавезе смањења емисија ГХГ у другом обавезујућем периоду, 2013 – 2020. година. Чиме је постигнуто и прихватање осмогодишњег обавезујућег периода. Значајно је поменути да ће циљеви смањења емисија ГХГ у овом амандману обезбедити глобално смањење емисија за свега 18%, док је према захтевима науке потребно смањење емисија ГХГ за 25-40% до 2020. године, а у односу на 1990 годину. Због тога је одлука Конференције да се садашњи амандмани, односно прихваћене обавезе још једном преиспитају и, по могућству, ревидују најкасније до 2014. године.

С обзиром да је мандат AWG-KP и AWG-LCA завршен на Конференцији у Дохи, одлучено је да ће кључну улогу у даљим преговорима имати ADP, који има за обавезу припрему правно обавезујућег текста, прихватљивог за све државе чланице Конвенције, који ће бити усвојен 2015. године.

3. Оцена резултата Конференције

Узимајући у обзир усвајање „Климатског портала из Дохе”, као и чињеницу да је мандат AWG-KP и AWG-LCA завршен на Конференцији што је било једно од основних очекивања, може се рећи да је Конференција остварила свој циљ. Ово нарочито узимајући у обзир неусаглашене ставове до самог краја Конференције. Закључивање мандата AWG-KP и AWG-LCA истовремено указује и на очекивање да ће даљи преговори само под једном, ADP, групом бити значајно олакшани, што се такође може сматрати успехом Конференције.

. Истовремено, узимајући у обзир садржај одлука укључених у „Климатски портала из Дохе”, као и број питања која су остала нерешена, те о којима ће се преговарати у предстојећем периоду евидентно је да Конференција у Дохи представља само основу за даљи успех борбе против климатских промена на међународном нивоу. Ово нарочито с обзиром да је, међу нерешеним питањима, највећи број оних по којима су ставови индустријски развијених и земаља у развоју у супротности.

Генерално, „Климатски портала из Дохе”, а самим тим и резултати Конференције у Дохи, свакако не представљају савршено решење и резултат, али представљају максимум који је било могуће постићи узимајући у обзир тренутну политичку спремност на консензус држава чланица Конвенције. Овај пакет представља добру основу за усвајање правно обавезујућег документа за све државе чланице 2015. године, од чије даље политичке спремности ће зависити и да ли ће исти испунити захтеве науке и обезбедити адекватну борбу против климатских промена на глобалном нивоу.

V. Активности делегације Републике Србије на Конференцији УН о промени климе у Дурбану

С обзиром да су се званична заседања, различити састанци неформалних и регионалних УН група, као и пратећи догађаји одвијали истовремено, чланови делегације Републике Србије учествовали су на сегментима који су од националног значаја, а потом од значаја за рад институција које су представљали.

Првог дана Конференције члан делегације Републике Србије присуствовао је састанку који је организовала Европска комисија. Значајно је поменути да последње четири године ЕУ, на самом почетку Конференције, организује састанке са земљама кандидатима и потенцијалним кандидатима за чланство у ЕУ, на којима их упознаје са ставовима делегације ЕУ и очекивањима од конференције. На састанку у Дохи представници Генералног директората за климу ЕУ навели су да је од основног значаја двођење преговарачког процеса под једну, ADP групу, праћено завршетком мандата AWG-LCA и AWG-KP, односно да се успехом Конференције може сматрати постизање договора о процедуралним стварима, док је мало вероватно да ће Конференција донети крупне и значајне одлуке по питању конкретних садржаја и акција у предстојећем периоду.

У циљу ефикаснијег спровођења Протокола и Конвенције у Републици Србији делегација је остварила контакте и обавила низ консултативних и неформалних састанака са представницима развијених земаља, земаља у развоју, као и земаља Источно европске групе и региона. Остварени су контакти са представницима ГЕФ и Фонда за адаптацију, а у циљу лакшег обезбеђења средстава из ових фондова под Конвенцијом.

Обављене су консултације, на техничком нивоу, са представницима Босне и Херцеговине, Црне Горе и Хрватске, а у циљу идентификације могућих заједничких активности и пројеката. Област прилагођавања на измењене климатске услове идентификована је као приоритетна у овом смислу.

У консултацијама, на техничком нивоу, са представницима немачког Федералног министарства за животну средину, очување природе и нуклеарну безбедност иницијално је договорена сарадња у области преношења знања и искустава Немачке на смањењу емисија из сектора саобраћаја, отпада и пољопривреде, који су дефинисани Одлуком о заједничким напорима ЕУ. Предметна Одлука део је ЕУ Пакета за климу и енергију и припрема за њено спровођење један је од великих изазова за Р. Србију у предстојећем периоду, а у области борбе против климатских промена.

Делегација Републике Србије присуствовала је и на пратећим догађајима, које су организовали ЕУ, Кина, Јапан, и други, превасходно од значаја за реализацију пројеката и активности на националном нивоу.

ПРЕДЛОГ

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05-исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12, 72/12 и 74/12), на предлог Министарства енергетике, развоја и заштите животне средине,

Влада доноси

З А К Л Ј У Ч А К

1. Прихвата се Извештај делегације Републике Србије о учешћу на Конференцији Уједињених нација о промени климе, 26. новембар – 07. децембар 2012. године, Доха, Катар
2. Овај закључак, ради реализације, доставити Министарству енергетике, развоја и заштите животне средине, а ради информисања - Министарству спољних послова, Министарству финансија и Канцеларији за европске интеграције.

05 Број:
У Београду,

ВЛАДА

ПРЕДСЕДНИК